

Říká se, že k divadlu stačí tři prkna, dva herci a jedna vášeň. Ovšem jsou-li těch herců téměř čtyři stovky, je lépe mít prken víc. Není tedy divu, že jen co kolegové výtvarníci zamířili na Jih, do svých nových ateliérů, začalo v Jesličkách velké stěhování, uklízení a malování. Výsledkem jsou tři divadelní zkušebny a několik potřebných skládků na kostýmy a rekvizity. Po chystaném prázdninovém dobourávání, přestavování, předělávání a vylepšování, pak k nim od září přibude ještě sborovna s krejčovnou.

Pozorný divák navíc už zaznamenal, že se během roku rozrostl také počet našich scén. Vedle té tradiční a hlavní v Jesličkách máme na Jihu novou „Malou scénu“ a ještě novější a menší „Loutkoscénu.“ Najít v kalendáři den, kdy nehrajeme, je tedy téměř nemožné. Ostatně třicet letošních premiér snad hovoří za vše. K tomu je potřeba připočítat řadu úspěšných zájezdů a tradiční závěrečný maraton v podobě divadelního festivalu, který nevynecháme ani tentokrát. Od 21. do 30. června obsadíme v rámci Open air programu Divadla evropských regionů Kavčí plácek, Čtyřku, Žižkovy sady i Městskou hudební síň. Nejvíc si nás ale užije ateliér Trhlíny ve Špitálské ulici na Velkém náměstí.

Aby toho snad nebylo málo, čeká nás ještě několik vystoupení na národních přehlídkách. A to už jsme stihli *přijet*, nechat se *vidět a zvítězit*, nebo se alespoň umístit na medailových pozicích, v regionálních kolech všemožných recitačních i divadelních soutěží.

Navíc v silné konkurenci při přijímacích zkouškách na umělecké školy slavilo úspěch hned trio našich studentů. Na pražskou **konzervatoř** tak v září zamíří **Lukáš Vaňásek, Michaela**

Rykrová
rozvíjet na brněnské

bude svůj herecký talent

U

JAM

v Praze na

DAMU

a

se bude, jako historicky první naše žákyně v tomto oboru, věnovat režii činoherního divadla **Dominika Hrbková**.

Ne všechny jesličkovské odchody a loučení jsou ale tak radostné.

Kolega Honza Dvořák byl s naším malým velkým divadlem spojen přes dvacet let. Coby osobitý pedagog nastartoval kariéru řadě úspěšných divadelníků, jako autor, herec a režisér bavil diváky svojí nezaměnitelnou poetikou a chytrým humorem. Žel vedle toho, že je velkým kumštýřem, je také výtečným kuchařem a vášnivým rybářem. A protože čas strávený u vody se prý do života nepočítá, rozhodl se po své šedesátce nahodit pruty a s příštím školním rokem si hodlá užívat důchodové pohádky. Naštěstí Cidlina v jeho milovaných Smidarech přes zimu tu a tam zamrzá, léto se začíná stále častěji jevit rozmarným, a tak tenhle odchod nebude, doufejme, zase až tak definitivní.

Konečně, komu by se chtělo z divadla, které může směle prohlásit, že co do počtu herců, má největší soubor v republice, množstvím scén začíná silně konkurovat Národnímu a vašeň pro práci je tu tak silná, že nad tím všichni už jednadvacet let jen nevěřícně kroutí hlavou!